

Værdierne kan fløjtes på vej til arbejde

Foto: Silly Songs

Når medarbejderne, i samarbejde med Ivan Pedersen, slutter kursusdagene af med at skrive deres egen sang om arbejdspladsens mål og værdier, så hænger den så godt fast, at man risikerer, de synger den til julefrokosten

Ivan Pedersen kunne i oktober fejre sit 40-års jubilæum på den danske musikscene. I den anledning udgav Silly Songs den kombinerede cd- og dvd-pakke "Memo" om musikeren. Pakken består af en dobbelt dvd med koncertoptagelser, en dvd med en portrætfilm - en slags rundrejse i Ivan Pedersens musikalske univers – samt en cd med 17 forskellige sange. Ivan Pedersen har sammen med Peter Busborg komponeret musikken til Uddannelsescentrets præsentations-cd.

Det er ikke altid lige let med forandringer - og at få indarbejdet nye værdier og mål i en travl hverdag er for mange ikke det, der står øverst på "to-do"-listen.

Musikeren Ivan Pedersen, som i en halv menneskealder har været kendt for sin iørefaldende musik, har gennem de seneste fire år også brugt musikken på en helt anden måde – nemlig til at lave lave anderledes og meningsfulde afslutninger på seminarer, kurser mv. i virksomheder og organisationer, der står midt i store forandringer.

- Jeg har jo ingen uddannelse i coaching eller psykologi, men når en gruppe mennesker skal igennem et seminarforløb, så er det som regel, fordi der er noget de skal, fordi der er noget i deres hverdag, der skal laves om. Og indeni mennesker er der altid en modvilje mod at lave noget om. Derfor gør omstruktureringer os utrygge – tæppet bliver revet væk under os, siger Ivan Pedersen.

Visoner med egne ord

Derfor er det ofte også en gruppe trætte medarbejdere, der i slutningen af et kursus eller seminar, skal til at være kreative. Ivan Pedersen kommer med en melodi – og så skal medarbejderne skrive teksten med udgangspunkt i det nye værdisæt eller de nye målsætninger.

- I fællesskab laver vi en sang, som trækker essensen ud af kurset. Der er nogle krav til form og struktur. Rimene gør, at man kan huske sangen. Og nogle gange må vi omformulere, man kan jo ikke synge "omstillingsparathed". Det betyder også, at folk skal reformulere ved hjælp af deres eget sprog. Og når de formulerer målsætninger og strategier ud fra deres eget sprog og deres egen virkelighed, så forstår og husker de det pludselig meget bedre. Og når man har sådanne powerfulde sætninger i en kontekst, der passer til ens eget liv, så giver det en utrolig energi, siger Ivan Pedersen.

På hitlisten

Det hele foregår i plenum – og Ivan Pedersen fylder godt i salen, når han hjælper kursisterne med at finde ord, der rimer og kan synges. Han rusker lidt op i kursisterne og inspirerer dem.

- Jeg kan starte foran 80 nedslidte hjemmehjælpere, der er udkørte efter et hel-dagsseminar. Og når jeg råber ud i salen: "Giv mig et rim på vision?", svarer de måske: "Pension!" Men når de er færdige med at grine af hinandens dårlige rim, så begynder det at svinge. Og når det så lykkes at få lavet sangen – og det gør det altid – og de slet ikke vil stoppe med at synge den igen og beslutter at indspille den på cd og får den på hitlisten på den lokale nærradio, ja, så gør det noget ved folk. ►

Denne artikel handler ikke om, at Ivan Pedersen er næstformand i DPA – Danske Populærautorer, der har 475 medlemmer. Ej heller om, at han sidder i den 10 mand store bestyrelse for KODA, som arbejder med komponisters ophavsret. Men der er ingen tvivl om, at ophavsretsloven fylder meget i Ivan Pedersens liv. Så meget at hans søn engang efter aftensmaden forbløffet konstaterede, at ordet "ophavsret" denne aften ikke var blevet nævnt en eneste gang, mens de spiste.

Ifølge loven har enhver, der skaber et musikværk, eneret på at "gøre den i penge". KODA sørger for, at komponister og udøvere bliver betalt, når deres musik spilles – om det så er i Danmark eller i udlandet.

Digitaliseringen har gjort det lettere at kontrollere, hvor meget de enkelte komponister bliver spillet, så længe det gøres lovligt. "Hvis man spørger folk, så synes de generelt, at komponister og udøvende musikere skal have penge for det, når deres værker bliver brugt. På den anden side synes mange, at det ikke gør noget at stjæle fra Madonna – hun er jo så rig. Man ser nærmest nettet som en ny samfundssorden, et rettigheds-Christiania", siger Ivan Pedersen: "Alt, hvad du har brug for, ligger for enden af din finger".

I Danmark giver tre minutter i radioen det samme – uanset om man hedder Paul Mc Cartney eller Rasmus Nøhr. Andre steder i verden kan man opleve, at der betales mere for stjernernes musik, efter en slags logik om, at Whitney Houston er mere værd for en radiostation end James Taylor. Ifølge den europæiske tradition bør der imidlertid være lige behandling/betaling af alle sanges komponister hvis de bruges i en radio.

Sådan er det også i KODA, hvor man dog samtidig har ordninger, der støtter den "svære musiks komponister", der ikke spilles så ofte og hvor KODA's underliggende foreninger af komponister og tekstforfattere kan støtte ældre og økonomisk svagt stillede medlemmer.

Jeg oplever det hver gang: At det vokser imellem os – og det ender altid med at blive meget bedre, end man troede., siger han.

Især skal der helst være mange kvinder imellem, når sangen skal synges:

- Det lyder altid godt, når det er piger, der synger. Fire ud af ti mænd kan også synge, men man kan aldrig høre dem.

Tekster giver mening

Ifølge Ivan Pedersen er det både processen med at skrive sangteksten og produktet – sangen – der giver mening for deltagerne.

- Når medarbejderne fløjter deres værdier på vej til arbejde er sangen transportøren af budskabet. Men udviklingen og forståelsen af budskabet finder sted i processen, hvor deltagerne omformulerer konsulentordene. Og jeg vil lige advare om, at man risikerer, at medarbejderne vil synge deres sang til julefrokosten – og hvor ofte er det ellers, at vi beder vores chef vise os sin

Power Point-præsentation af værdierne, når vi rigtigt hygger os?

Selv lægger han vægt på at indholdet skal være intakt – selv om der skal tages hensyn til både rim og melodi.

- Det er vigtigt, at teksterne giver mening, så du får det rigtige indhold frem, når du synger sangen for dig selv. Men meget af det er selvfølgelig fraser, og de virker jo ligesom alt andet banale - indtil de handler om dig selv.

Han er selv den første til at fastslå, at der i forløbet ikke er tale om nogen "guddommelig tordenkile", der pludselig slår ned!

- Det handler om, hvordan man får mennesker op at ringe igen – efter en lang, presset periode. Efter at have arbejdet med mål, strategier og "hvad skal vi gøre for at få det bedste ud af hinanden og arbejdspladsen?" – så prøver vi at putte indholdet ind i en sang. Og det giver i høj grad mening, musikken gør noget ved os, den samler os. Jeg er nogle gange forbløffet over det, selv om jeg jo godt ved det: At man får det så godt af at synge. ●

MEDARBEJDERPORTRÆT

STYR på statistikkerne...

Erik Rønsholdt står for økonomien i Uddannelsescentret, der stort set drives som en privat virksomhed

Erik Rønsholdt kan genkendes på headsettet, når Uddannelsescentret arrangerer store konferencer i f.eks. Bella Centret. Og til daglig er det ham, der styrer Uddannelsescentrets økonomi.

Han har arbejdet med uddannelsesområdet i Københavns Kommune i næsten 20 år, og har dermed været med helt fra dengang kursusmidlerne lå samlet i personaleafdelingen. Dengang blev det planlagt centralt, hvilke kurser, forvaltningens ansatte skulle have mulighed for at deltage i - og man kunne ikke engang tilbyde kursisterne et køleskab til de medbragte madpakker. I dag fungerer Uddannelsescentret især som en servicevirksomhed, der baner vejen for de kurser, kommunens ansatte ønsker, og hvor madpakkerne for længst er afløst af sunde, grønne menuer.

- Serviceniveauet er efterhånden blevet så højt, at vi oplever, at nogle folk tror, der kommer en

tjener og rydder af efter dem, når de har spist i kantinen, siger han med et smil.

Fuldt hus

Erik Rønsholdt er også den, der følger op på de helt konkrete mål, som de ansatte i Uddannelsescentret sammen sætter - og som jævnlige kan melde tilbage, at målene er nået. Det gælder for eksempel målene for antallet af kursister.

- Vi har cirka 900 kursusdage om året, og med knap 20 deltagere på hvert kursus giver det os 18.000 kundedage om året. Det er svært at komme højere op – simpelthen fordi vi ikke har flere kursuslokaler, siger han. Omkring nytår bliver der dog plads til 16 kursister mere, idet rygecaféen inddrages som led i Københavns Kommunes stop for rygning 1. januar.

Frem og tilbage til Sverige

Erik Rønsholdt bor i Sverige og har cirka to timers transport til arbejde hver morgen og hver aften. Så han har god tid undervejs til at udarbejde sin statistik, der siger, at 50 procent af togene mellem Malmø og København er forsinkede.

Hjemme får han masser af muligheder for at træne sprog. I det daglige taler han engelsk med sin kone, der er født i Zimbabwe, mens de hver især taler henholdsvis dansk og svensk med de i alt tre børn.

Trods to timers transport og de næsten daglige forsinkelser har Erik Rønsholdt dog ingen planer om at finde sig en svensk arbejdsplads:

- Det kunne jeg ikke drømme om. Og jeg bliver ikke stresset over et forsinket tog. Jeg er nået til den erkendelse, at nogle gange når man bare ikke det, man havde tænkt sig. Desuden kører vi nærmest Uddannelsescentret som en privat virksomhed – det giver mig større indflydelse end nogensinde før, og gør det langt sjovere at gå på arbejde. ●

